

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«13» вересня 2024 року

Старший слідчий в ОВС 1 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України Лохвицька Крістіна Ігорівна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 2202200000000130, відомості про яке 02.04.2022 внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110, ч. 3 ст. 436-2, ч. 5 ст. 27 ч. 2 ст. 437, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

КУЙДАНУ Павлу Васильовичу,
05.01.1982 р.н., уродженцю
м. Шкотово-17 Приморського краю
Російської Федерації, який проживає
за адресою: вул. Вихрева, буд. 152-А,
кв. 41, м. Шуя, Іванівська обл.,
Російська Федерація, громадянину
Російської Федерації, слідчому з
особливо важливих справ відділу з
розслідування злочинів, пов'язаних з
реабілітацією нацизму та
фальсифікації історії вітчизни
Головного слідчого управління
Слідчого комітету Російської
Федерації,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України**, тобто в умисному порушенні за попередньою змовою групою осіб законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Куйдан П.В.**

З 19 лютого 2014 року збройними силами Російської Федерації (далі – зс РФ) розпочато вторгнення на територію України, в результаті чого з 20.02.2014 окуповано територію Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Автономної Республіки Крим до її складу.

Крім того, з 07.04.2014 іррегулярні незаконні збройні формування під керівництвом і за фінансування РФ, окупували окремі райони Донецької та Луганської областей. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких створено незаконні збройні формування, які функціонують і до цього часу.

З 24 лютого 2022 року за наказом президента РФ Путіна В.В. триває широкомасштабне вторгнення ЗС РФ в Україну і сили оборони України здійснюють збройну відсіч уздовж усієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 встановлено рішеннями міжнародних організацій, зокрема Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 наказу Міжнародного суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ).

Таким чином, між РФ та Україною з 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт і відповідно до спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року ст. 2 його сторони мають дотримуватися вимог міжнародного гуманітарного права.

Під час указанного міжнародного збройного конфлікту в період з 24.02.2022 по 23.09.2022 ЗС РФ частково окупували Луганську, Донецьку, Запорізьку і Херсонську області.

У період з 23 по 27 вересня 2022 року в порушення Конституції України та норм міжнародного права на частково окупованих територіях Запорізької та Херсонської областей окупаційні адміністрації провели так звані «референдуми» про приєднання окупованих територій до РФ.

29 вересня 2022 року Президентом РФ видано укази № 685 і № 686 про визнання державного суверенітету та незалежності Запорізької та Херсонської областей.

30 вересня 2022 року Президент РФ підписав, а 04.10.2022 Державна дума та Рада Федерації РФ ратифікували договори про прийняття та створення у складі РФ нових суб'єктів на окупованих територіях Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей.

У результаті такого приєднання РФ всупереч принципу *status quo ante bellum*, що означає «стан, який існував до війни», поширила юрисдикцію своїх органів влади, зокрема, Слідчого комітету РФ (далі – СК РФ), прокуратури і судів, на окуповані території України.

На вказані органи, окрім забезпечення правопорядку і здійснення правосуддя, вищим військово-політичним керівництвом РФ було покладено функцію притягнення до кримінальної відповідальності військовополонених українців за сфабрикованими обвинуваченнями, щоб залякати місцеве населення, яке чинило супротив російській владі на окупованих територіях, сформувані негативне враження про захисників України як військових злочинців для виправдання вторгнення РФ в Україну перед громадянами РФ, і шляхом позбавлення волі та поміщення на довготривалий термін у місця відбування покарань військовополонених, вселити у громадян України та військовослужбовців Збройних Сил України (далі – ЗСУ) відчуття страху та марності опору ЗС РФ.

Згідно зі злочинним задумом військово-політичного керівництва РФ співробітники СК РФ та прокурори повинні були забезпечити відкриття кримінальних справ, проведення досудового розслідування (попереднього – за законодавством РФ) з метою створення фіктивних доказів вини для пред'явлення військовополоненим ЗС України підозри у вчиненні масових умисних вбивств мирного населення, пред'явлення обвинувачення, арешту, направлення до суду обвинувального висновку з метою засудження таких осіб до реальних термінів позбавлення волі.

У свою чергу, на суди РФ була покладена функція розгляду сфальсифікованих кримінальних справ незаконно притягнутих до кримінальної відповідальності військовополонених ЗСУ і засудження їх та інших громадян України на довготривалі терміни ув'язнення. Водночас такі суди не відповідали вимогам незалежності та неупередженості.

До реалізації злочинного наміру представники влади РФ залучили правоохоронний блок у складі слідчих Головного військового слідчого управління та територіальних підрозділів слідчих управлінь СК РФ, прокурорів РФ, суддів «верховного суду ДНР», «верховного суду ЛНР», «південного окружного суду РФ», оперативних співробітників «МГБ ДНР», «МГБ ЛНР» та інших службових осіб, які повинні були діяти як єдиний механізм виконання репресивних заходів стосовно військовополонених ЗСУ та інших громадян України, що захищали інтереси своєї держави.

Усі співробітники СК РФ, органів прокуратури РФ, судів РФ як спеціалісти в галузі права достеменно обізнані і розуміють, що кожна особа, яка тим чи іншим шляхом опинилася під юрисдикцією РФ, має право на справедливий і неупереджений судовий розгляд, оскільки таке право або його невід'ємні атрибути передбачені ст. ст. 3, 99, 105, 129, 130 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими, ст. 6 Конвенції про захист прав людини й основоположних свобод, ст. ст. 10, 11 Загальної декларації прав людини і звичаєвими нормами гуманітарного права.

Однак усупереч вказаним нормам СК РФ провів попереднє розслідування за фактом смерті нествановлених осіб, під час якого сфальсифікував докази вини військовополоненого ЗСУ а так званий «верховний суд ДНР» визнав його винним і засудив до довічного позбавлення волі.

Так, з початком повномасштабного вторгнення ЗС РФ на територію України 24.02.2022 розпочався і наступ на м. Маріуполь Донецької області.

Станом на 24.02.2022 солдат проходив військову службу у пункті постійної дислокації у м. Маріуполі як старший навідник мінометного взводу мінометної батареї військової частини

Разом з іншими військовослужбовцями Сил оборони України солдат виконував бойові завдання, здійснюючи заходи з національної безпеки, оборони, відсічі і стримування збройної агресії ЗС РФ у м. Маріуполі Донецької області.

Відбиваючи переважаючі сили ворога на околицях м. Маріуполя, військовослужбовці військової частини змушені були 16.03.2022 відступити до території ПрАТ «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча» (далі – завод Ілліча) на вул. Семашка, 6 у м. Маріуполь, де організували оборону.

За показаннями військовослужбовців військової частини , у квітні 2022 року разом з іншими захисниками тримав оборону, безперервно перебуваючи на території заводу Ілліча.

Станом на 25.03.2022 завод був повністю оточений силами противника та зазнавав постійних обстрілів. За цих умов солдат територію заводу не залишав, перебував з іншими військовослужбовцями ЗСУ в укритті бункера біля приміщення їдальні, на виконання наказів командирів періодично заступав у наряди для чергування на контрольних пунктах пропуску № 3, № 5 на території заводу Ілліча.

13 квітня 2022 року при спробі виходу з оточеної ворогом території заводу Ілліча потрапив у полон до ЗС РФ і набув статус військовополоненого.

Головним слідчим управлінням СК РФ стосовно та інших військовополонених ЗСУ 06.05.2022 порушено кримінальну справу за ч. 1 ст. 356 (жорстоке поводження з цивільним населенням, застосування у збройному конфлікті засобів та методів, заборонених міжнародними договорами РФ) Кримінального Кодексу РФ (далі – КК РФ).

Кримінальну справу стосовно та інших осіб 26.12.2022 до свого провадження прийняв слідчий Головного слідчого управління СК РФ Куйдан П.В.

За даними попереднього розслідування, проведеного слідчим Куйданом П.В., солдат у період з 05 по 07 квітня 2022 з 12 до 14 год., перебуваючи на бойових позиціях у приміщенні «Нової пошти № 11» за адресою: просп. Нікопольський (Бойка), 75а у м. Маріуполі, із застосуванням вогнепальної зброї за наказом керівництва вчинив умисне вбивство 4 мирних

жителів – 2 невстановлених осіб чоловічої та 2 осіб жіночої статі, таким чином вчинив злочини, передбачені ч. 1 ст. 356 (жорстоке поводження з цивільним населенням на окупованій території) та п. п. «а», «ж», «л» ч. 2 ст. 105 (умисне вбивство двох і більше осіб, вчинене організованою групою з мотивів політичної та ідеологічної ненависті) КК РФ.

31.03.2023 слідчий Куйдан П.В. у приміщенні Головного слідчого управління СК РФ, розташованого у пров. Технічному, 2 у місті Москва склав і підписав обвинувальний висновок за обвинуваченням у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 356, п. п. «а», «ж», «л» ч. 2 ст. 105 КК РФ.

Того самого дня обвинувальний висновок був погоджений керівником Головного слідчого управління СК РФ генерал-лейтенантом Колесніковим Денисом Володимировичем.

Під час проведення вказаного розслідування Куйдан П.В. умисно порушив право на справедливий суд з огляду на таке.

Так, підставою для початку кримінального переслідування і його побратимів стала публікація в мережі Інтернет фотографій чотирьох трупів невстановлених осіб, які, ймовірно, загинули в результаті міжнародного збройного конфлікту між РФ і Україною.

Слідчий Куйдан П.В. не провів усіх необхідних слідчих дій для з'ясування факту настання події злочину і причетності до його вчинення. Слідчим не встановлено місце і час виявлення трупів людей, час та обставини їх смерті, не проведено їх огляди, тіла не ідентифіковано. Судово-медичне дослідження трупів у кримінальній справі не проводилось, причина смерті не встановлена, де поховані тіла загиблих осіб слідством не встановлено, як і не перевірено достовірність самих фотознімків.

Не дивлячись на те, що у період вчинення інкримінованого йому злочину (з 05 по 07 квітня 2022 з 12 до 14 год.) межі території заводу Ілліча не залишав, вся територія заводу за межами огорожі на той час перебувала під повним вогневим контролем ЗС РФ, тому зайняття позицій оборони у приміщенні на просп. Нікопольському (Бойка), 75А у м. Маріуполі на той час було неможливим, Куйдан П.В. не встановив обставин, які могли свідчити про невинуватість, і сфальсифікував докази його вини.

Так, для доведення вини Куйдан П.В. використав, крім іншого, самовикривальні показання, отримані в результаті жорстокого поводження та застосування до нього насильства невстановленими особами в СІЗО, і свідчення побратимів проти нього, також здобуті в результаті їх катування невстановленими особами в СІЗО. При цьому, про факти катування і свідка у справі Куйдану П.В. було достеменно відомо.

Використання свідчень, отриманих в результаті фізичного тиску, є порушенням ст. 99 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими.

Крім того, під час попереднього розслідування слідчий Куйдан П.В. грубо порушив право на захист, передбачене ст. 75 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій від 12.08.1949.

Так, у [ ] не було можливості звернутися до осіб, які б могли виступити свідками захисту, захищати себе особисто чи використовувати юридичну допомогу кваліфікованого захисника, вибраного на власний розсуд. Куйдан П.В., усвідомлюючи абсолютну неможливість для військовополоненого контактувати із зовнішнім світом з метою отримання правової допомоги, знаючи про те, що він піддається жорстокому поводженню, не повідомив про порушення стосовно [ ] кримінальної справи, затримання, обвинувачення, арешту його родичів чи будь-які міжнародні організації, які могли б забезпечити належний захист.

У результаті порушення права [ ] не свідчити проти себе, зокрема під тортурами, і права на захист Куйдан П.В. як слідчий СК РФ під виглядом проведення передбачених Кримінально-процесуальним кодексом РФ (далі – КПК РФ) слідчих і процесуальних дій створив особисто із залученням третіх осіб документи – матеріали кримінальної справи, які нібито містять докази вини у вчиненні злочинів, які він насправді не вчиняв.

31 березня 2023 у приміщенні Головного слідчого управління СК РФ, розташованого на пров. Технічний, 2 у м. Москва Куйдан П.В. склав і підписав обвинувальний висновок за обвинуваченням [ ] у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 356, п. п. «а», «ж», «л» ч. 2 ст. 105 КК РФ. Обвинувальний висновок 21.04.2023 був затверджений «заступником прокурора ДНР» Кринецьким Миколою Сергійовичем і направлений до «верховного суду ДНР» для проведення судового розгляду. При цьому, Куйдан П.В. усвідомлював, що цей «суд» не є незалежним і неупередженим, а тому не зможе провести судовий розгляд обвинувального висновку проти [ ] з дотриманням його прав і свобод, а лише легалізує докази, підроблені Куйданом П.В. під час попереднього розслідування.

Суддя так званого «верховного суду ДНР» Єрьомін Дмитро Олександрович, 15.08.2023 у приміщенні «верховного суду ДНР» за адресою: пл. Правосуддя, 1 Ворошиловський р-н, м. Донецьк, розглянув у закритому судовому засіданні вказану кримінальну справу і на підставі сфальсифікованих доказів вини виніс вирок військовополоненому [ ], безпідставно визнавши його винним у вчиненні воєнних злочинів, передбачених ч. 1 ст. 356, п. п. «а», «ж», «л» ч. 2 ст. 105 КК РФ та призначив йому покарання у виді довічного позбавлення волі.

Таким чином, в період з 26.12.2022 по 31.03.2023, перебуваючи на території РФ та окупованій території України (більш точне місце перебування не встановлено) слідчий Головного слідчого управління СК РФ Куйдан П.В. провів попереднє розслідування факту смерті чотирьох невстановлених осіб, під час якого використав самовикривальні показання [ ], здобуті внаслідок жорстокого поводження та застосування до нього тортур невстановленими особами в СІЗО, не надав [ ] можливості для здійснення самозахисту або залучення кваліфікованого захисника за своїм вибором, не з'ясував усіх обставин, які могли свідчити про невинуватість [ ], і за результатом такого розслідування склав 31.03.2023 обвинувальний висновок про вчинення злочинів, які той не вчиняв. Результатом судового розгляду

вказаного обвинувального висновку стало визнання винним і засудження його до довічного позбавлення волі.

15.08.2023

Такими діями Куйдан П.В. порушим право на справедливе та належне судове розслідування, передбачене ст. ст. 3, 99, 105, 129, 130 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими, ст. 75 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій від 12.08.1949.

Продовжуючи свою злочинну діяльність, спрямовану на кримінальне переслідування громадян України, які стали на захист власної держави, діючи в аналогічний спосіб, слідчий Куйдан П.В. провів попереднє розслідування у кримінальній справі за обвинуваченням військовослужбовців ЗСУ – водія протитанкового взводу роти вогневої підтримки морської піхоти окремого батальйону окремої бригади морської піхоти військової частини

та старшого навідника відділу протитанкового взводу роти вогневої підтримки морської піхоти окремого батальйону морської піхоти окремої бригади морської піхоти військової частини

, яких також безпідставно обвинувачено у вбивстві цивільного населення у м. Маріуполі Донецької області.

За результатами проведеного розслідування 29.03.2023 слідчий Куйдан П.В. склав і підписав обвинувальний висновок за обвинуваченням та у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 356, п.п. «а», «ж», «л» ч. 2 ст. 105, ч. 3 ст. 30, п.п. «а», «ж», «л» ч. 2 ст. 105 (жорстоке поводження з цивільним населенням на окупованій території, вбивство, тобто навмисне заподіяння смерті іншій людині, двох і більше осіб, вчинене організованою групою, за мотивами політичної, ідеологічної ненависті, а також замах на вбивство цих осіб) КК РФ.

За даними проведеного Куйданом П.В. розслідування, військовослужбовці ЗСУ та 26.02.2022, перебуваючи на бойових позиціях у районі просп. Карпова, 35 у м. Маріуполі, із застосуванням вогнепальної зброї за наказом керівництва вчинили умисне вбивство шістьох мирних жителів – невстановлених осіб чоловічої статі.

Того самого дня обвинувальний висновок був погоджений керівником Головного слідчого управління СК РФ Колесніковим Д.І.

Згідно з обвинувальним висновком слідчий Куйдан П.В. зібрав докази про причетність вказаних осіб до вчинення інкримінованих їм злочинів.

Діючи умисно, на виконання злочинного плану вищого військово-політичного керівництва РФ, спрямованого на притягнення до кримінальної відповідальності завідомо невинних осіб – українських військовополонених за їх участь у захисті своєї держави, слідчий Куйдан П.В. створив штучні докази вини у вчиненні умисного вбивства невстановлених цивільних осіб у м. Маріуполі Донецької області.

Для цього слідчий Куйдан П.В. використав зізнавальні показання цих осіб, отримані внаслідок жорстокого поводження з військовополоненими, протокол огляду місця події від 14.03.2023, проведеного через рік після злочинів, яким зафіксовано ділянку місцевості поблизу адміністративної будівлі № 35 по

просп. Карпова у м. Маріуполі, де, за словами _____, він здійснював прицільні постріли у шістьох невстановлених цивільних чоловіків. На місці події відсутні тіла загиблих осіб, не виявлено слідів крові, застосування вогнепальної зброї та інших слідів злочинів. З місця події нічого не вилучалось.

Слідчим не проведено необхідних слідчих дій для встановлення факту події злочину і причетності до його вчинення _____ Слідчим не встановлено місце і час виявлення трупів людей, час та обставини їх смерті, не проведено їх огляди, тіла не ідентифіковано. Судово-медичне дослідження трупів у кримінальній справі не проводилось, причину смерті не встановлено, де поховані тіла загиблих осіб, слідством не встановлено.

Достовірно знаючи, що визнавальні показання _____ та отримані під психологічним тиском та об'єктивними доказами не підтверджені, Куйдан П.В. зазначив в обвинувальному висновку, що 26.02.2022, перебуваючи на бойових позиціях у районі просп. Карпова, 35 у м. Маріуполі, _____ із застосуванням вогнепальної зброї вчинили умисне вбивство шістьох мирних жителів – невстановлених осіб чоловічої статі.

При цьому, _____ 26.02.2022 відбивали наступ ворога за 15 км від м. Маріуполя на оборонних позиціях у районі с. Орловське, Донецької області. На час інкримінованих злочинів вони перебували в іншому місці і не могли їх вчиняти, про що Куйдану П.В. було достеменно відомо.

Крім того, під час попереднього розслідування слідчий Куйдан П.В. грубо порушив право _____ на захист, передбачене ст. 75 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій від 12.08.1949. Так _____ не мали можливості звернутися до осіб, які б могли виступити свідками захисту, захищати себе особисто чи скористатися юридичною допомогою кваліфікованого захисника, вибраного на власний розсуд. Куйдан П.В., усвідомлюючи абсолютну неможливість військовополонених контактувати із зовнішнім світом з метою отримання правової допомоги, знаючи, що вони зазнають жорстокого поводження, не повідомив про порушення стосовно _____ кримінальної справи, затримання, обвинувачення, арешту, проведення слідчих дій їхніх родичів чи будь-які міжнародні організації, які могли б забезпечити їм належний захист.

Крім того, Куйдан П.В. порушив право _____ на виклик і допит свідків захисту, оскільки під час розслідування, усвідомлюючи, що військовополонені перебувають під його владою, не забезпечив можливості зв'язатися з такими свідками.

У результаті порушення права не свідчити проти себе, зокрема під тортурами, і права на захист Куйдан П.В. як слідчий СК РФ під виглядом проведення передбачених КПК РФ слідчих і процесуальних дій створив особисто із залученням третіх осіб документи – матеріали кримінальної справи, які нібито містять докази вини _____ у вчиненні злочинів, які вони не вчиняли.

За наведених обставин слідчий Куйдан П.В., діючи умисно, на виконання загального злочинного плану військово-політичного керівництва РФ, який

передбачав незаконне засудження українських військовополонених за участь у відсічі збройній агресії РФ проти України, достовірно знаючи про непричетність до вчинення інкримінованих злочинів, використовуючи штучно створені докази вини – протокол огляду місцевості без трупів невстановлених осіб та показання військовополонених, отриманих під тиском, без встановлення обставин, які підлягають доказуванню у справі : часу, місця, способу, інших обставин злочину, причинно-наслідкового зв'язку між діянням особи та її наслідками, 29.03.2023 перебуваючи у приміщенні Головного слідчого управління СК РФ, розташованого на пров. Технічному, 2 у м. Москва, склав і підписав обвинувальний висновок за обвинуваченням

у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 356, п.п. «а», «ж», «л» ч. 2 ст. 105, ч. 3 ст. 30, п.п. «а», «ж», «л» ч. 2 ст. 105 КК РФ, які вони не вчиняли.

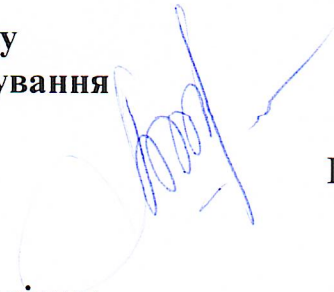
За відсутності обґрунтованих доказів вини українських військовополонених у вбивстві невстановлених осіб, обвинувальний висновок стосовно 21.04.2023 був затверджений «заступником прокурора ДНР» Кринецьким М.І. та направлений до «верховного суду ДНР» для проведення так званого «судового розгляду». При цьому, Куйдан П.В. усвідомлював, що цей «суд» не є незалежним і неупередженим, а тому не зможе розглянути обвинувальний висновок проти з дотриманням їхніх прав і свобод, а лише легалізує докази, підроблені Куйданом П.В. під час попереднього розслідування.

За результатами закритого судового розгляду, який проводився невстановленими «суддями верховного суду ДНР» за адресою: пл. Правосуддя, 1, Ворошиловський р-н, м. Донецьк, 20.09.2023 в порушення норм ст. ст. 129, 130 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими на підставі сфальсифікованих слідчим Куйданом П.В. доказів винесено вирок українським військовослужбовцям за вчинення воєнних злочинів, передбачених ч. 1 ст. 356, п. п. «а», «ж», «л» ч. 2 ст. 105 КК РФ, та призначено їм покарання: – у виді 28 років позбавлення волі з відбуванням у колонії суворого режиму, – 25 років позбавлення волі з відбуванням у колонії суворого режиму.

Таким чином, на підставі складеного слідчим Куйданом П.В. обвинувального висновку із штучно створеними доказами вини військовополонені 20.09.2023 були визнані винними «верховним судом ДНР» і засуджені на тривалий строк позбавлення волі, чим порушено право обвинувачених на справедливе та належне судове розслідування, передбачене ст. 130 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими.

Ураховуючи викладене, Куйдан П.В. підозрюється в порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

**Старший слідчий в ОВС 1 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України**

Крістіна ЛОХВИЦЬКА

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор першого відділу управління
процесуального керівництва та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора**

Федір ПАВЛЮК

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 52, 54, 277, 297-1 - 297-5 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положенням цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Додаткові права підозрюваного, у разі здійснення щодо нього спеціального досудового провадження.

Стаття 52. Обов'язкова участь захисника

1. Участь захисника є обов'язковою у кримінальному провадженні щодо особливо тяжких злочинів. У цьому випадку участь захисника забезпечується з моменту набуття особою статусу підозрюваного.

2. В інших випадках обов'язкова участь захисника забезпечується у кримінальному провадженні:

1) щодо осіб, які підозрюються або обвинувачуються у вчиненні кримінального правопорушення у віці до 18 років, - з моменту встановлення факту неповноліття або виникнення будь-яких сумнівів у тому, що особа є повнолітньою;

2) щодо осіб, стосовно яких передбачається застосування примусових заходів виховного характеру, - з моменту встановлення факту неповноліття або виникнення будь-яких сумнівів у тому, що особа є повнолітньою;

3) щодо осіб, які внаслідок психічних чи фізичних вад (німі, глухі, сліпі тощо) не здатні повною мірою реалізувати свої права, - з моменту встановлення цих вад;

4) щодо осіб, які не володіють мовою, якою ведеться кримінальне провадження, - з моменту встановлення цього факту;

5) щодо осіб, стосовно яких передбачається застосування примусових заходів медичного характеру або вирішується питання про їх застосування, - з моменту встановлення факту наявності в особі психічного захворювання або інших відомостей, які викликають сумнів щодо її осудності;

6) щодо реабілітації померлої особи - з моменту виникнення права на реабілітацію померлої особи;

8) щодо осіб, стосовно яких здійснюється спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження, - з моменту прийняття відповідного процесуального рішення;

9) у разі укладення угоди між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості - з моменту ініціювання укладення такої угоди.

Стаття 53. Залучення захисника для проведення окремої процесуальної дії

1. Слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд залучають захисника для проведення окремої процесуальної дії в порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу, виключно у невідкладних випадках, коли є потреба у проведенні невідкладної процесуальної дії за участю захисника, а завчасно повідомлений захисник не може прибути для участі у проведенні процесуальної дії чи забезпечити участь іншого захисника або якщо підозрюваний, обвинувачений виявив бажання, але ще не встиг залучити захисника або прибуття обраного захисника неможливе.

2. Запросити захисника до участі в окремій процесуальній дії має право і сам підозрюваний, обвинувачений. Якщо потреби у проведенні невідкладних процесуальних дій за участю захисника немає і коли неможливе прибуття захисника, обраного підозрюваним, обвинуваченим, протягом двадцяти чотирьох годин, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право запропонувати підозрюваному, обвинуваченому залучити іншого захисника.

3. Під час проведення окремої процесуальної дії захисник має ті ж самі права й обов'язки, що й захисник, який здійснює захист протягом кримінального провадження.

4. Захисник як до процесуальної дії, так і після неї має право зустрічатися з підозрюваним, обвинуваченим для підготовки до проведення процесуальної дії або обговорення її результатів.

5. Здійснення захисту під час проведення окремої процесуальної дії не покладає на захисника обов'язку надалі здійснювати захист у всьому кримінальному провадженні або на окремій його стадії.

Стаття 54. Відмова від захисника або його заміна

1. Підозрюваний, обвинувачений має право відмовитися від захисника або замінити його.

2. Якщо підозрюваний, обвинувачений наполягає на відмові від захисника, слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд зобов'язані організувати зустріч захисника з підозрюваним, обвинуваченим. У разі якщо підозрюваний, обвинувачений особисто та безпосередньо повідомляє захиснику про небажання мати захисника, заміну захисника після конфіденційної розмови із захисником, така відмова або заміна фіксується у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання.

Не є підставою для відмови слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом в зустрічі захисника з підозрюваним, обвинуваченим наявність письмової заяви про відмову підозрюваного, обвинуваченого від захисника або письмового клопотання про його заміну до внесення відповідної інформації до протоколу процесуальної дії або журналу судового засідання.

Відмова уповноваженою особою в зустрічі підозрюваного, обвинуваченого із захисником, стосовно якого є заява про відмову чи клопотання про заміну, до відповідної фіксації у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

3. Відмова від захисника не приймається у випадку, якщо його участь є обов'язковою. У такому випадку, якщо підозрюваний, обвинувачений відмовляється від захисника і не залучає іншого захисника, захисник повинен бути залучений у порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу, для здійснення захисту за призначенням.

Глава 24

ОСОБЛИВОСТІ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Стаття 297¹. Загальні положення спеціального досудового розслідування

1. Спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

2. Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110², 111, 111¹, 111², 112, 113, 114, 114¹, 114², 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною

другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146¹, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258^а, 348, 364, 364¹, 365, 365², 368, 368², 368³, 368⁴, 369, 369², 370, 379, 400, 408, 436, 436¹, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочину, вчиненого підозрюваним, стосовно якого уповноваженим органом прийнято рішення про передачу його для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

3. Якщо у кримінальному провадженні повідомлено про підозру декільком особам, слідчий, прокурор вправі звернутися до слідчого судді із клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких наявні передбачені частиною другою цієї статті підстави, а стосовно інших підозрюваних подальше досудове розслідування у цьому самому кримінальному провадженні здійснюватиметься згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

Стаття 297². Клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування

1. З клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді має право звернутися прокурор або слідчий за погодженням з прокурором.

2. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстав, передбачених цим Кодексом, крім передбачених абзацом другим частини другої статті 297¹ цього Кодексу, зазначаються:

1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;

2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини;

4) відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук;

5) виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності;

6) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

3. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини другої статті 297¹ цього Кодексу, зазначаються:

1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;

2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на такі обставини;

4) матеріали, що підтверджують прийняття уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та факт обміну;

5) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

Стаття 297³. Розгляд клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування розглядається слідчим суддею не пізніше десяти днів з дня його надходження до суду за участі особи, яка подала клопотання, та захисника.

Якщо підозрюваний самостійно не залучив захисника, слідчий суддя зобов'язаний вжити необхідних заходів для залучення захисника.

2. Слідчий суддя, встановивши, що клопотання подано без додержання вимог статті 297³ цього Кодексу, повертає його прокурору, слідчому, про що постановляє ухвалу.

3. Під час розгляду клопотання слідчий суддя має право за клопотанням сторін кримінального провадження або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Стаття 297⁴. Вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

2. Під час вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий суддя зобов'язаний врахувати наявність достатніх доказів для підозри особи щодо якої подано клопотання у вчиненні кримінального правопорушення.

3. За наслідками розгляду клопотання слідчий суддя постановляє ухвалу, в якій зазначає мотиви задоволення або відмови у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Якщо у справі декілька підозрюваних, слідчий суддя постановляє ухвалу лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких існують обставини, передбачені частиною другою статті 297⁴ цього Кодексу.

Повторне звернення з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді в одному кримінальному провадженні не допускається, крім випадків наявності нових обставин, які підтверджують, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

4. Копія ухвали надсилається прокурору, слідчому та захиснику.

5. Якщо підозрюваний, стосовно якого слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, затриманий або добровільно з'явився до органу досудового розслідування, подальше досудове розслідування щодо нього здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

6. Відомості щодо підозрюваних, стосовно яких слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, невідкладно, але не пізніше 24 годин після постановлення ухвали, вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань і публікуються

в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Стаття 297⁵. Порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування

1. Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування у зв'язку з прийняттям уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального

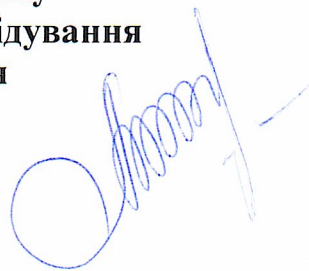
2. Копії процесуальних документів, що підлягають врученню підозрюваному, надсилаються захиснику.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Захисник: _____

**Старший слідчий в ОВС 1 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України**

Крістіна ЛОХВИЦЬКА